

përpósh díelit i Çkjpriis ?
Ngchë j'arrëj një gchas i tíria
t'e ngchuçlój, e një të puthur
saa t'e buj i lum gjith monë ?
T'e harrój gjith udhat jetsi;
paa gjith kronjet ku të hjeçmet
venë e lajën, venë e mblojën
me kriet sbluar e lorët dçeshur;
paa gjith valat gchszim-të-plota,
te ku brédhien, ndë këndime,
erës lënë tçupat szesza,
paa kuitim; a si virvilsze
dashurije edh'ëndrrash dehen;
kalii-mirat fusha ⁴ paa,
edhë vreçtash sverdhulore,
te të korrat e të vielat;
po, si hjeja e Kostantinit,
i meruam çkoj tue thënë :
« Jni vasha shum'të mira,
« po ngchë buni mëë për mua, » ⁵

sotto il sole d'Albania ?
Non bastava un loro sorriso
a confortarlo, ed un bacio
a renderlo felice per sempre ?

Per dimenticarla camminò tutte le vie;
vide tutte le fontane ove le belle
vanno a lavare e ad attingere acqua
a capo scoperto e con le braccia nude;
vide tutte le ridde piene di gioja,
dove esse si sollazzano cantando,
date ai venti le chiome nere,
spensieratamente, o come rosignoli
si inebbriano d'amore e di sogni;
visitò le pianure abbondanti di spighe,
e porporeggianti di vigne,
nella mietitura e nella vendemmia;
ma, come l'ombra di Kostantino,
passava oltre mormorando mestamente :
« Siete fanciulle molto belle,
« ma non fate più per me »